

● ZRVS ● ZRVS ● ZRVS ● ZRVS

Predsednik OK ZRVS Edvard Drnovšek predaja vodji zmagovalne ekipe — Tonetu Zupanu iz 25. maja prehodni pokal in diplomo.

● Uspel orientacijski taktični pohod na Janče

Ob priliki obletnice ter proslave bitke II. grupe odredov na Jančah 30. maja 1987 je občinska konferenca ZRVS Lj. Moste-Polje izvedla orientacijski taktični pohod ekip ZRVS. Pohoda se je udeležilo 12 ekip krajevnih organizacij ZRVS. Sestavljene so bile iz petih članov. Pohod je potekal iz različnih smeri, iz Zadvora, Vevče, Zaloga, Laz in Jevnice, ekipe pa so porabile za pot ter reševanje nalog od 2 do 3,30 ure. Člani ekip so reševali naloge iz merjenja azimuta ter določanja razdalj, ob prihodu ekip na cilj pa je bilo v okviru tega pohoda organizirano še streljanje z zračno puško. Organizator občinska konferenca ZRVS je istočasno ob izvedbi tega tekmovanja na koncu za vse udeležence — tekmovalce in organizatorje priredilo simbolični srečelov tudi zaradi popestritve družabnega srečanja ob koncu. Ob tej priliki se OK ZRVS Lj. Moste-Polje zahvaljuje za pomoč ter dobrote za srečelov organizacijam in posameznikom: Chemo, Žima, Metalka-Domžale, Kolinska, Totra, Papirnica Vevče, Arbo, Kroj, Teol, Kurivoprodaja, Galtex, Pivovarna Union, Tiskarna Tome Tomšič, Petrol, Zito Tovarna močnih krmil, OO ZZB NOV Lj. Moste-Polje in tovariš Francu Schwentnerju.

Pregled doseženih rezultatov tekmovalnih ekip KO ZRVS iz občine Lj. Moste-Polje na pohodu na Janče:

1. KO ZRVS 25. maj, 2. Zadobrova-Sneberje, 3. Kodeljevo, 4. Dolsko, 5. Zadvor, 6. Selo, 7. Moste, 8. Sotočje, 9. Zalog, 10. Zelena jama, 11. Nove Fužine in 12. Jože Moškrič-Ciril.

VILKO SLUGA

Člani ekipe ZRVS 25. maj merijo azimut ter določajo razdaljo

● ZIMSKE POMOČI SOCIALNEGA SKRBTVA

Zima ni za vse enako hladna

Pred meseci, ko je zima pokazala svoje ostre zobe, smo v tisku lahko prebrali, da je angleška vlada določila ne preveliko vsoto denarja za dodaten nakup kuriva starejšim upokojevcem. Mnogi pa ne vedo, da tudi v našem sistemu socialne varnosti pomagamo socialno ogroženim občanom z enkratnimi zimskimi pomočmi.

Občina Ljubljana Moste-Polje je v zadnjih desetletjih doživela velik razvoj, ki se je kazal tudi v povečanju števila prebivalcev. Razumljivo je, da takšen porast prebivalstva povzroča veliko različnih, tudi novih socialnih problemov. Posebno zvrst težav doživljajo občani, ki so po naših dogovorjenih merilih socialno ogroženi.

Ni namen tega sestavka, da opišemo vse oblike socialnovarstvenih ukrepov oz. pomoči, čeprav bi naši občani morali o tej dejavnosti vedeti več in bolj celovito. Zelimmo seznaniti občane z možnostmi in pravicami v zvezi z enkratnimi tako imenovanimi zimskimi pomočmi.

Do enkratnih zimskih pomoči so upravičeni tisti občani, ki jim je denarna pomoč socialnega skrbstva edini oz. dopolnilni vir preživetja. Tudi drugi občani, ki sicer ne prejemajo pomoči socialnega skrbstva, so upravičeni do enkratne zimске pomoči, če njihova socialna varnost iz r-

zličnih vzrokov trenutno ogrožena. Predloge za zimске pomoči bodo posredovale pristojnim svetom pri občinski skupnosti socialnega skrbstva Ljubljana Moste-Polje komisije za socialna vprašanja pri KS, lahko pa jih vložijo tudi občani sami preko svoje delovne organizacije, KS ali na Centru za socialno delo.

razmer, ne more pa biti višja od 100.000.- dinarjev (ta znesek je zaenkrat dogovorjen za leto 1987). Občani, ki jim je pomoč socialnega skrbstva edini vir preživetja, lahko dobijo ta najvišji znesek zimске pomoči, ostali pa sorazmerno glede na svoje socialne razmere.

Ta sestavek ima v bistvu dva namena. Prvi je v tem, da ne le neposredno zainteresirane, temveč tudi druge občane seznanimo s to dejavnostjo socialnega skrbstva in drugi namen, ki je morda še bolj pomemben, je v

Konkretno bo to letos uresničeno takole:

Dohodek na družinskega člana manj kot 58.500.- din	višina zimске pomoči do 100.000.- DIN
MANJ KOT 63.000.- DIN	DO 75.000.- din
manj kot 68.600.- din	do 50.000.- din

Seveda bo socialno skrbstvo želelo dokazila o višini prejemkov, o čemer bodo KS obveščene še v tem mesecu.

Razumljivo je, da so naše finančne zmogljivosti omejene. Zaradi tega so tudi zimске pomoči relativno skromne in bodo takšne, dokler ne bomo zmogli več. Tako je enkratna pomoč vsekakor odvisna od socialnih

tem, da občani zvedo za svojo pravico, ker bi bilo nepravilno, da samo zaradi nevednosti ne dobe enkratne zimске pomoči, če so do nje upravičeni.

Center za socialno delo Ljubljana Moste-Polje

● IZ OBČINSKE ORGANIZACIJE RDEČEGA KRIŽA

Solidarnostne akcije se vrstijo

● 8 DO 15. MAJ — TEDEN RDEČEGA KRIŽA

Da je 8. maj za organizacijo Rdečega križa pomemben praznik, vam je gotovo znano, da pa se je tega dne rodil ustanovitelj RK Švicar HENRY DUNANT, pa nemara vsak ne ve. Ta dan slavi praznik RK že v 126 državah sveta, v katerih deluje organizacija Rdečega križa, Rdečega polmeseča in Rdečega leva s soncem. V to človekoljubno organizacijo je danes vključenih kar 230 milijonov ljudi.

Tako po svetu, kjer opravljajo mnoge pomembne naloge pri naravnih in drugih nesrečah. Tudi pri nas beseda solidarnost ni le mrtva čeka na papirju ali kup praznega govorenja. V tem tednu so po krajevnih organizacijah RK tekale zbiralne akcije prostovoljnih prispevkov, nekoliko bolj veselo pa je bilo po osnovnih šolah, kjer so imeli sprejeme 1. razredov OŠ v mlade člane RK, učence 7. razredov pa so sprejeli v mladino RK.

● 15 DO 17. MAJ — KRVODAJALCI NA OBISKU V POBRATNI PARI

Lansko leto je Ljubljana gostila krvodajalce iz pobratene Parme, letos pa so obisk vrnili krvodajalci in

organizatorji krvodajalstva našega mesta. Med njimi je bilo tudi 7 najzastopnejših iz naše občine: LEON KURENT iz Papirnice Vevče, FRANCO MOČNIK iz Srednje šole za elektroenergetiko, BARBARA JERMAN iz EMONE-Mesne industrije Zalog, MILAN RADELJ iz SCT, Jožica ČEPON iz Univerze Edvarda Kardelja — Fakultete za telesno kulturo, Janko VUČKOVIČ iz Teola, in PAVLA JANZEKOVIČ iz občinske organizacije Rdečega križa. Vsi so ob obisku tudi darovali kri, da pa je obisk v tem lepem mestu med pravimi resničnimi prijatelji posebno doživetje, pa ni treba posebej poudarjati.

● 28. MAJ — NEPRIČAKOVANO USPELA AKCIJA ZBIranJE OBLAČIL, OBUTVE...

Razlog za to je en sam. Dobro delo krajevnih organizacij RK. V naši občini smo zbrali nič manj kot 22.616 kg oblačil ali celih 8 ton več kot v lanskem letu. Krajevne organizacije, ki so se najbolj odrezale: KO Kodeljevo 4000 kg, KO Selo 2475 kg, KO Jože Moškrič Ciril 2200 kg, KO Moste 2000 kg in KO Dušan Kveder Tomaž tudi 2000 kg. In kako je po-

tekala ta nadvse uspešna akcija? Sodelovalo je 18 krajevnih organizacij z 21 prevzemnimi mesti. Količina zbranih oblačil je bila velika, vse to pa je potrebno zbrati, prenesti, preložiti. Pri tem je bilo mnogo marljivih rok, saj je priskočilo na pomoč kar 359 mladih članov in mladine Rdečega križa, dovažalo je okoli 40 osebnih avtomobilov, 7 kombijev in 8 tovornjakov. Tovornjake so kot vsako leto poslale delovne organizacije iz naše občine, ki so opravile brezplačen prevoz v skladišče oblačil: Občinska organizacija Rdečega križa se zahvaljuje delovnim organizacijam: Saturnusu, Kolinski, Velani, Javnim skladiščem, Totri, in nena zadnje tudi šoferjem iz omenjenih tovarn za opravljen prevoz in pomoč pri nakladanju.

● 1. DO 7. JUNI — TEDEN SOLIDARNOSTI RDEČEGA KRIŽA

Vest bi v telegrafskem stilu lahko oblikovali tako:

Opravljen naslednje aktivnosti: — aktivisti RK so po krajevnih skupnostih obiskovali starejše občane,

— nekatere KO so pripravile srečanja s starejšimi občani

— 5. junija krvodajalska akcija:

dijaki in profesorji SS za elektroenergetiko — 84, Papirnica Vevče 66, Železnica ŽT Transport Moste — več kot prijavljenih, Julon, Gradis, Rog, ŽG TOZD za promet Zalog in drugi. Vsega 250 krvodajalcev. Akcija uspeša.

Kaj bi ob vsej tej dejavnosti Rdečega križa lahko še napisali? Mnogi ali nič. Mnogo — zato, ker vse temelji na prostovoljnosti, koliko pa danes opravimo brez denarja, pa sami dovolj dobro veste. Nič — zato ker akcije same dovolj zgornjo govorijo. Morda bo kdo oporekal, češ lahke njim, ko imajo vse dobro utečeno in si akcije lepo sledijo in da ni nobenih novosti. Pač. Eno je novo. Naša solidarnost, humanost ali človekoljubnost, ki se je v številnih krvodajalskih akcijah potrjevala in se potrjuje, je pred novo preizkušnjo. BOMO PRIPRAVLJENI ZA DAROVANJE KATEREGA SVOJIH ORGANIZACIJ ŽIVLJENJE SOČLOVEKU? Prav ste prebrali. Sprejeli smo Zakon o presajanju delov človeškega telesa v zdravstvene namene, nova medicinska spoznanja pa omogočajo presajati dele kože, ožilja, kostnega tkiva, očesno roženico, ledvice, jetra, trebušno slinavko, srce in pljuča.

JOŽE PRAPROTIK, VELANA

● SPET VAJA NNNP '87

Tokrat družbene organizacije in društva

V skladu s programom aktivnosti koordinacijskega odbora za SLO in DS pri predsedstvu MK SZDL Ljubljana, sveta za SLO in DS skupščine mesta Ljubljana in komiteja za SLO in DS Ljubljana, da se v okviru letošnje ljubljanske akcije NNNP '87 izvede poučno taktično vajo »VLOGA DRUŽBENIH ORGANIZACIJ IN DRUŠTEV V SLO IN DS V LJUBLJANI« je tudi predsedstvo naše občinske konference SZDL sprejelo ODREDBO o pripravi in izvedbi poučne taktične vaje v naši občini.

V odredbi je opredeljen namen vaje, širina vaje, našteti so subjekti, ki v njej sode-

lujejo, vodstvo vaje in delovna skupina, ki na podlagi ciljev pripravi načrt po področjih dejavnosti in načrt priprav udeležencev vaje.

Vaja nosi delovno oznako NNNP '87 »JAMA«. Prvič se je vodstvo vaje sestalo 4. junija in oblikovalo temeljna izhodišča vaje v naši občini, si porazdelilo prve naloge in imenovalo komisijo, ki bo spremljala priprave in izdelala oceno oziroma analizo izvedenih vaj.

Predpostavka vaje NNNP — 87 »JAMA« v naši občini je neposredna vojna nevarnost pred izvedbo splošne mobilizacije. Vajo izvajajo na osnovi svojih

obrambnih priprav ter dane predpostavke družbene organizacije in društva na nivoju občine. V vaji sodelujejo tudi: občinski sekretariat za ljudsko obrambo, kasarna Bratstvo in enotnost, Postaja milice Moste, občinska gasilska zveza.

Namen vaje NNNP '87 »JAMA« je, da preverimo in izpopolnimo organiziranost, usposobljenost in opremljenost družbenih organizacij in društev ter zvez za izvajanje določenih nalog v izrednih razmerah, vojni nevarnosti, vojni, ob naravnih in drugih nesrečah, pri reševalnih akcijah in vodenju akcije ter realnost načrtovanih rešitev.

S. G.

● OB LETOŠNJEM SEDEMNAJSTEM VLAKU BRATSTVA IN ENOTNOSTI

S prvim transportom

Z letošnjim vlakom bratstva in enotnosti je 5. junija obiskalo Slovenijo 1800 gostov iz Srbije, ki so tradicionalno bratstvo in prijateljstvo še poglobili. Letošnje srečanje je bilo še širše tudi zato, ker se gostje iz Srbije niso ustavili le na Gorenjskem in Štajerskem, od koder so leta 1941 sprejeli 9000 izgnancev, temveč so jih sprejele vse slovenske občine in tudi naša. K nam je prišlo v goste 13 udeležencev, ki jih je najprej sprejel predsednik občine Ivo Samec, potem pa so bili deležni izjemne gostoljubnosti predstavnikov Papirnice Vevče, ki so jim razkazali tovarno in predstavili svoje delo. Od tu so gostitelji goste odpeljali na ogled Urha in drugih krajev naše občine. Bilo je pristrčno lepo.

Tudi naš dopisnik Marko Marion je bil s prvim transportom pregan iz Maribora v Srbijo. Kako je doživel to znamenje, nam je prav za to priložnost kratko opisal. To je le ena od 9000 zgodb.

13. aprila, ko stara Jugoslavija še ni kapitulirala, so prišli SS-ovci in aretirali mojega očeta, ga odpeljali v mariborsko jetnišnico in od tam v prehodno taborišče v meljsko kasarno. Po približno enem mesecu in pol so prišli po mojo mater, mene ter mojega brata. Aretiral nas je moj bivši sošolec Franc Verzel v spremstvu dveh SS-ovcev.

Okrog polnoči so prišli po nas in nas priključevali grupam, ki so jih priganjali iz sosednjih hiš. Ko so nas nabrali dovolj, so nas strpali v kamione, kjer smo se stiskali kot sardine. S seboj smo smeli vzeti le po petdeset mark in ročno prtljago. Našo hišo so zapečatili. Y o smo prišli v taborišče, so nas poniževali. Prišli smo

v stik z očetom. Posameznikom so odvezali dragocenosti in denar, če so imeli več kot 50 mark. Nekega dne, 7. junija, so nas zopet natrpali v kamione in šli smo. Ugibali smo, kam. Vsi smo bili, kolikor je bilo to mogoče, veseli, da smo se obrnili proti jugu.

Peljali smo se do Sl. Bistrice, kjer so bili predori porušeni od jugoslovanske vojske, ki se je umikala. Tu so nas pretovorili v živinske vagonne, kjer je pisalo 30 vojnika ali 6 konja.

Nas je bilo približno 330. Z nesnago in preperelo salmo prekrite vagonne smo najprej kolikor se je dalo počistili in nato smo šli. Na začetku in na koncu vlaka so bili vagoni prvega razreda, kjer so se namestili SS-ovci, ki so nas spremljali in stražili, da ne bi kdo pobegnil. Značilno je, da smo vso pot prepevali. Zvečer smo prišli v Zagreb, kjer so nas pogostile žene hrvaškega Rdečega križa s čajem in kruhom. Čim so zvedele, da smo pregnanci in ne povratniki, ki so se vračali v Hrvaško, so izginile kot kavra.

Neznansko dolgo smo potovali do Sl. Broda, kjer sem imel brata inženirja v tovarni vagonov. Prosil sem enega izmed meščanov, da bi šel po njega. Res je prišel tik preden so nas odpeljali od ladij s katerimi so nas prepeljali v Bosanski brod, kjati mostovi so bili porušeni. Ko smo se žalostni poslavljali od brata, ga je eden izmed vojakov udaril s puško čez ramena. Iz Bos. Broda smo neznansko dolgo potovali do Sarajeva. Od tod pa v tovornih vagonih v Višegrad, kjer so bile obmejne formalnosti in prišli smo v Srbijo. Tu smo dobili kruh in vodo in odpeljali smo se v Arandjelovac, kjer so nas nemški vojaki predali Srbski državni straži.

Ti so bili bolj človeški z nami. V Arandjelovcu nas je čakala velika množica ljudi, ki nas je sprejela. Srbski pravoslavni pop je imel ugovor, v katerem nam je v tolažbo dejal: »Sada ste slobodni,« potem je malo pomislil in rekel: »koliko smo i mi slobodni!«

Nekaj dni zatem so nas prepeljali v Jagodino tj. današnje Svetozarevo, kjer nas je čakala zopet množica ljudi, ki so nas prepeljali v izvoški na svoje domove. Od žalosti in od veselja so nam tekale solze, to so bile solze prijateljstva. To mi je ostalo v trajnem spominu.

S. G.

● Prostor je, prostora ni

Mladi iz Novih Fužin se nimajo kam dati. Poleti čas nekako pretolčejo na igriščih ali ob Ljubljani, preostala polovica leta pa ne ponuja nikakršnega zavetja. Delna rešitev je v prostorni Gradisovi baraki, ki jo že nekaj časa uporabljajo za ples in druge dejavnosti. Sredstva za nakup niso problem, saj so mladi v dogovorih dosegli simbolično ceno, toda baraka stoji na Leninovem trgu in jo bo slejkoprej treba seliti — na večerajšnji seji krajevne konference SZDL so si vsi prizadevali najti ustrezen prostor za uporabo, a neugledno barako v urbanistično urejenih Fužinah, ki jim je pri gradnji doma občanov bila črtana tista polovica doma, ki bi danes reševala številne probleme združevanja. Interesno vznikanje dejavnosti mladih pa terja prost in streho, ali pa še kaj več, če želimo jutrišnje sotvorce naše bliž.

-jk